

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/145/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118201274
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6118201274.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, proti žalovanému: AXA pojišťovna a.s., so sídlom Evropská 810/136, Vokovice, 160 00 Praha 6, Česká republika, IČ: 281 95 604, vo veci konajúcej prostredníctvom AXA pojišťovna a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Krasovského 3986/15, 851 01 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 36 857 521, zastúpenému zástupcom CLS Čavojský & Partners, s.r.o., so sídlom Zochova 6-8, 811 03 Bratislava, IČO: 36 854 972, o zaplatenie 799,73 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 8Cb/27/2019-111 zo dňa 13. januára 2020 v spojení s opravným uznesením č.k. 8Cb/27/2019-166 zo dňa 18. augusta 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 8Cb/27/2019-111 zo dňa 13. januára 2020 v spojení s opravným uznesením č.k. 8Cb/27/2019-166 zo dňa 18. augusta 2020 v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 799,73 Eur, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku rozsudku a v závislom výroku, ktorým sa žalobcovi priznáva náhrada trov konania v rozsahu 80,54 %, ktoré mu je žalovaný povinný zaplatiť vo výške, o ktorej bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím Okresného súdu Ružomberok, p o t v r d z u j e .

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd v poradí prvým výrokom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 799,73 Eur, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku rozsudku. V poradí druhým výrokom vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol v poradí tretím výrokom tak, že žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 80,54 %, ktoré mu je žalovaný povinný zaplatiť vo výške, o ktorej bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím Okresného súdu Ružomberok.

2. Okresný súd vo veci vykonal dokazovanie v rozsahu tak, ako vyjadril v odsekoch 7. až 10. napadnutého rozsudku okresného súdu a za aplikácie Čl. 8, ust. § 19 písm. b), § 42, § 185 ods. 1, 2 CSP, ust. § 4 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až d) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“), § 11 ods. 7, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., § 442 ods. 1, 524 ods. 1, § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná.

3. Po vykonanom dokazovaní okresný súd konštatoval, že medzi stranami sporu neboli sporné skutkové okolnosti, a to skutočnosť vzniku dopravnej nehody dňa 05.05.2017 v Ružomberku, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Audi A4 ev.č. K ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený J. Q. A., pričom ku vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla zn. VW Golf ev.č. XTXXXX, ktoré bolo v čase nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného, zaevidovanie tejto poistnej udalosti u žalovaného pod číslom 17.20006.0011248, pričom na základe tejto poistnej udalosti bolo poskytnuté poistné plnenie v rozsahu sumy 709,87 Eur tak, ako to vyplývalo z oznámenia žalovaného adresovaného poškodenému zo dňa 02.11.2017. Ďalej nebolo sporné, že došlo k uzatvoreniu Zmluvy o nájme č. 200 dňa 05.05.2017 medzi prenajímateľom - žalobcom a nájomcom - poškodeným v celom obsahu tohto zmluvného vzťahu, teda vrátane všeobecných obchodných podmienok prenajímateľa, ktoré nájomca obdržal a bezvýhradne s nimi súhlasil. Za nespornú skutočnosť ďalej okresný súd považoval aj vystavenú faktúru č. 170244 zo dňa 07.06.2017, splatnú dňa 21.06.2017 na sumu 1.509,60 Eur, za prenájom náhradného motorového vozidla v zmysle Zmluvy č. 200 zo dňa 05.05.2017, uzatvorenie Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 07.06.2017 medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným ako postupcom, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 07.06.2017 (viď č.l. 32 spisu), Čestné prehlásenie poškodeného zo dňa 07.06.2017. Z uvedených listinných dôkazov, ktoré podľa názoru okresného súdu neboli sporné medzi stranami sporu vyplynuli okolnosti, u ktorých neexistoval dôvod pochybovať o ich pravdivosti, prvoinštančný súd ako zo základu podľa § 186 ods. 2 veta prvá CSP vychádzal.

4. Pokiaľ išlo o procesnú obranu žalovaného, ktorý namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, okresný súd sa zaoberal hodnotením tejto časti obrany žalovaného. Uviedol, že žalobca si uplatnil právo, ktoré je určené predmetom tohto konania ako postupník, ktorý mal v zmysle tvrdení a predložených dôkazov nadobudnúť žalovanú pohľadávku Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 07.06.2017. Podľa Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 07.06.2017 (č.l. 32 spisu) postupca J. Q. A. oznámil žalovanému postúpenie predmetnej pohľadávky, a to subjektu žalobcu, t.j. SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, pričom označil aj výzvu na úhradu výšky postúpenej pohľadávky v sume 1.509,60 Eur spolu s uvedením čísla účtu. Skutočnosť, že sa uvedené oznámenie o postúpení pohľadávky dostalo do dispozičnej sféry žalovaného, bolo mu doručené, v konaní sporná nebola. Zároveň toto oznámenie bolo spolu so žalobou a jej prílohami žalovanému v tomto konaní riadne doručené.

5. Okresný súd vo všeobecnej rovine konštatoval, že postúpením pohľadávky dochádza ku zmene jedného zo subjektov záväzkového vzťahu, a to konkrétne ku zmene subjektu veriteľa. Voči dlžníkovi (v prejednávanej veci voči žalovanému) je postúpenie právne účinné až doručením oznámenia postupcu o tom, že ku postúpeniu došlo. Realizáciou oznámenia o postúpení pohľadávky voči dlžníkovi zo strany postupcu berie na seba postupca riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník svoj záväzok tretej osobe - postupníkovi, označenému v oznámení o postúpení pohľadávky. Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku, než ku zmene v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva o postúpení pohľadávok bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa (poukázal na publikáciu Fekete, I.: Občiansky zákonník, 2 Veľký komentár, Bratislava: EUROKÓDEX 2011 strana 1509). Oznámenie postupcu dlžníkovi o tom, že došlo k postúpeniu je skutočnosťou, na ktorú právo viaže vznik povinnosti dlžníka plniť postupníkovi (rovnaké závery vyplývajú z rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 32Cdo/4511/2009 z 15.12.2011). Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. V nadväznosti na žalobcom produkovanú platnú a účinnú písomnú Zmluvu o postúpení pohľadávky uzatvorenú medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom zo dňa 07.06.2017, pri vymedzení predmetu postúpenia v bode 1. tejto zmluvy vyplýval predmet postúpenia - pohľadávka postupcu z titulu jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 05.05.2017 na vozidle Audi A4 ev.č. K Podľa bodu 3. zmluvy o postúpení, postupca súčasne s postúpenou pohľadávkou postupuje žalobcovi všetko príslušenstvo a všetky práva súvisiace s touto pohľadávkou, teda okresný súd konštatoval, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný v konaní a námietka žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu je nedôvodná.

6. Okresný súd poukázal na to, že podstatou procesnej obrany žalovaného v konaní bolo zníženie poistného plnenia za nájom náhradného vozidla, a to s poukazom na dĺžku doby, na ktorú bol nájom

náhradného motorového vozidla dojednaný, namiesto 34 dní žalovaný uznal len 21 dní a odpočet pevných nákladov v sume 222,53 Eur. Súčasne žalovaný poukázal na nedôvodnosť dĺžky opravy motorového vozidla od 05.05.2017 do 07.06.2017, ktorý žalovaný považoval za umelo vykonštruovaný a neúčelný. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutia NS ČR sp.zn. 25Cdo/4868/P2014 zo dňa 01.06.2015, sp.zn. 25Cdo/232/2012 zo dňa 28.02.2013, ako aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1Cob/85/2015 zo dňa 09.06.2016. Zároveň žalovaný poukázal na dĺžku prenájmu motorového vozidla, časovú os, z ktorej vyplynulo, že ku škodovej udalosti došlo dňa 05.05.2017 o 11:30 hod. a nájom motorového vozidla trval od 05.05.2017 do 07.06.2017, žalovaný akceptoval v dobu nájmu v rozsahu 21 dní, pričom vychádzal zo štandardnej dĺžky opravy vozidla a argumentoval kalkuláciou, a to dňa 05.05.2017 - nehoda + odovzdanie vozidla do servisu, 3 prehliadky x 2 dni, 1 deň príprava, 4 dni práce, 2 dni lakovanie, 1 deň schnutie laku, 1 deň na sfinalizovanie opravy + odovzdanie vozidla, teda spolu 15 dní + 3 x víkend, celkovo uznali dôvodnosť opravy do 25.05.2017, t.j. 21 dní.

7. V rámci dokazovania okresný súd vypočul poškodeného svedka J. Q. A., ktorý vo svojej výpovedi potvrdil, že motorové vozidlo dňa 05.05.2017 dal opraviť do najbližšie autorizovaného servisu Audi, ktorý bol v Martine, keďže bol z Košíc potreboval sa dostať domov a preukázal, že nutne potreboval motorové vozidlo vzhľadom k tomu, že k dopravnej nehode došlo v piatok v Ružomberku. Z jeho výpovede mal okresný súd za preukázané, že firmu SetCar mu našli v servise Audi, ktorí mu zabezpečili náhradné vozidlo po celú dobu opravy. Náhradné vozidlo potreboval na súkromné ako aj služobné povinnosti a situáciu musel riešiť promptne, nakoľko denne najazdí 150 km.

8. Z výsluchu svedka P. M., vedúceho servisu GALIMEX s.r.o. v Martine, ako aj z písomného vyjadrenia konateľa spoločnosti GALIMEX s.r.o., Martin J. J. L. mal okresný súd za preukázané, ako došlo k oprave motorového vozidla, o obhliadkach motorového vozidla a konštatoval, že vzhľadom na rozsah opravy, potrebné doobhliadky, vzhľadom k poškodeniam zisteným počas priebehu opravy, predmetná oprava trvala štandardne k vyťaženosti servisu, ktorá je na 90 %, nakoľko servis prevádza viac ako 14000 opráv ročne, ako aj dostupnosti náhradných dielov.

9. Z písomného vyjadrenia Komunálnej poisťovne, a.s. Vienna Insurance Group, Bratislava mal okresný súd za preukázané, že celý priebeh trvania likvidácie poistnej udalosti, ako aj jednotlivých doobhliadok bolo realizované bezodkladne, aby nedochádzalo k prieťahom v konaní a celková oprava podľa kalkulácie trvala 40,6 hod., t.j. 5 pracovných dní, vzhľadom na obdobie od 12.05.2017 (prvá doobhliadka vozidla) do 30.05.2017 (druhá doobhliadka) počas 10 pracovných dní dochádzalo k oprave vozidla, pričom bola demontovaná celá zadná časť vozidla vrátane nápravy a jednalo sa o zložitejšiu opravu, čo vyplýva aj z listinných dôkazov a fotografií zadnej nápravy motorového vozidla. Nasledujúcich 5 dní pripadalo na objednávanie náhradných dielov, montáž, lakovanie, čo sa Komunálnej poisťovni, a.s. Vienna Insurance Group, Bratislava nejaví ako neprimerané.

10. Na základe výpovedí svedkov, ako aj listinných dôkazov okresný súd skonštatoval, že doba nájmu náhradného vozidla od 05.05.2017 do 07.06.2017 je primeraná a je to doba, ktorá je v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou a opravou vozidla, keď uvedené skutočnosti vyplývali aj zo Zmluvy o nájme motorového vozidla č. 200 zo dňa 05.05.2017, kde žalobca v pozícii prenajímateľa zapožičal náhradné motorové vozidlo Audi A6 od XX.XX.XXXX do doby počas nevyhnutného času opravy za zmluvné nájomné vo výške 44,40 Eur/deň. V tejto časti procesnej obrany žalovaného vrátane judikatúry okresný súd poukázal na závery rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13Cob/111/2017 zo dňa 22.11.2017, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2Cob/134/2014 a sp.zn. 2Cob/328/2014.

11. Okresný súd poznamenal, že skutočnou škodou sa rozumie majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, čo na vrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď. Skutočnou škodou je aj nájomné za prenajaté motorové vozidlo. Bola preukázaná aj príčinná súvislosť, keď škodová udalosť, a to poistná udalosť skutočne spôsobila škodu, o náhradu ktorej v konaní išlo. Súdna prax považuje za skutočnú škodu nie len prípady zmenšenia, ale aj prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, v konečnom dôsledku z titulu dopravnej nehody bol poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť využívať vlastné motorové vozidlo riešil požičaním náhradného vozidla a cenu za prenájom požičaného vozidla po dobu opravy svojho vozidla, ktorú uplatňoval v súdnom spore, pričom cena nájmu zodpovedala výdavkom, ktoré

poškodenému, resp. právnenému predchodcovi žalobcu vznikli, ktoré by inak nenastali, ak by mohol používať svoje vlastné vozidlo.

XX. S poukazom na vyššie uvedené okresný súd zdôraznil, že v prejednávanej veci oproti skutkovým východiskám veci, ktorých sa týkajú rozhodnutia označené žalovaným v tejto veci procesnej obrany, presadí sa ako určujúca okolnosť, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol donútený požičať si náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej klientom žalovaného, teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania. Na samotný vznik poistnej udalosti a v dôsledku nej na vzniknutú škodu nemal poškodený žiadny vplyv a zabezpečením náhradného vozidla za poškodené vozidlo po poistnej udalosti riešil len dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav, do ktorého sa v dôsledku poistnej udalosti dostal, hoci to nechcel.

13. Okresný súd poukázal na to, že už zo samotného podania žaloby vo veci, ako aj vyjadrenia sa žalobcu na vznesenú procesnú obranu žalovaného podľa jeho odporu vyplývalo, že žalobca namietal postup žalovaného, ktorým krátil poskytnuté poistné plnenie, a to tým, že odpočítal pevné náklady vo výške 222,53 Eur a tiež sumu, ktorú považoval za neúčelne vynaloženú vzhľadom na dĺžku nájmu náhradného vozidla vo výške 577,20 Eur. Pokiaľ išlo o postup žalovaného, že odpočítal tzv. pevné náklady vo výške 222,53 Eur, ako náklady ktoré by vznikli používaním vlastného motorového vozidla, okresný súd hodnotil ako nedôvodný. V tomto smere nebol preukázaný žalovaným, ktorého ťaží dôkazné bremeno, skutkový hmotnoprávny základ dôvodnosti takéhoto postupu u žalovaného. Žalovaný nekonkretizoval ani v rámci predsúdnej komunikácie, ani v samotnom konaní uvedením konkrétneho skutkového tvrdenia, o aký konkrétny hmotnoprávny nárok žalovaného v tejto časti ide a akým spôsobom žalovaný dospeje k výške tejto sumy. V nadväznosti na to nebol ani v tejto časti správny postup žalovaného pri odpočítavaní sumy 222,53 Eur z poskytnutého poistného plnenia poškodenému dôvodný a správny. Pokiaľ žalovaný v tomto smere mienil zohľadniť tzv. amortizáciu, okresný súd poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Obo/48/2012 zo dňa 28.03.2013, ktoré závery takýto postup hodnotia ako rozporný so zásadou nikoho nepoškodzovať (neminem laedere).

14. V nadväznosti na vykonané dokazovanie, okresný súd konštatoval, že takisto aj krátanie uplatneného nároku na nájomné z titulu prenájmu motorového vozidla po dobu 34 dní, t.j. od 05.05.2017 do 07.06.2017 zo strany žalovaného bolo nedôvodné, pričom žalovaný akceptoval dobu trvania nájmu len v rozsahu 21 dní. V danom prípade poukázal na výsluch svedkov, ako aj vyjadrení servisu GALIMEX s.r.o., Martin, ako aj Komunálnej poisťovne, a.s. Vienna Insurance Group, Bratislava, z ktorých jednoznačne bolo preukázané, že oprava poškodeného motorového vozidla J.. Q. A. prebiehala štandardným spôsobom pri zohľadnení doobhliadok motorového vozidla, nakoľko došlo k poškodeniu tých častí motorového vozidla, ktoré neboli zrejme pri prvej obhliadke motorového vozidla, ale až pri následných doobhliadkach. Taktiež z vyjadrenia Komunálnej poisťovne, a.s. Vienna Insurance Group, Bratislava mal okresný súd jednoznačne za preukázané, že všetky doobhliadky boli realizované bezodkladne, aby nedochádzalo k prietahom v konaní. Z uvedeného teda jednoznačne vyplývala aj dôvodnosť dĺžky nájmu náhradného motorového vozidla poškodeným za obdobie od 05.05.2017 do 07.06.2017. K tomu okresný súd dodal, že poškodený nemôže ovplyvniť dĺžku trvania opravy ani skutočnosť, kedy príde zástupca poisťovne vykonať obhliadku, resp. nemôže ovplyvniť počet obhliadok, ktoré je potrebné vykonať v súvislosti so škodovou udalosťou a takáto skutočnosť nemôže byť pričítaná na ťarchu poškodenému. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj citované zákonné ustanovenia okresný súd zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej istiny žalobcovi vo výške 799,73 Eur, ktoré predstavujú náklady za nájomné náhradného motorového vozidla.

15. Vo zvyšnej časti okresný súd rozhodol o zamietnutí žaloby, a to pokiaľ išlo o uplatnený úrok z omeškania. Vychádzal zo záveru aktuálneho rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018, podľa ktorého peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z.z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Skutočnosť, že poisťovňa neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv poškodeného, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nesplnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. do omeškania. Rovnako v tejto časti zohľadnil okresný súd závery vyplývajúce už z časovo

predchádzajúceho rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 8Co/158/2016 zo dňa 04.06.2016, ale taktiež z pomerov v tejto veci z úpravy § 11 ods. 6 písm. b), ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. a v skutkovej rovine z obsahu listinného dôkazu, oznámenia žalovaného zo dňa 02.11.2017 (č.i. 6 spisu), z ktorého mal za preukázané, že žalovaný nevyhovel požiadavke náhrady nákladov za náhradné vozidlo. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vystavenia označeného oznámenia s poukazom na aplikáciu § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. okresný súd konštatoval nedôvodnosť uplatneného práva na zaplataenia úroku z omeškania, nakoľko si poisťovateľ splnil svoju zákonnú povinnosť podľa § 11 ods. 6 písm. b) citovaného zákona, kedy poškodenému zaslal písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré zamietol náhradu nákladov za náhradné vozidlo, a teda nedošlo k vzniku sankcie z úrokov z omeškania tak, ako to má na mysli ustanovenie § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z.. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti následne rozhodol o zamietnutí žaloby pokiaľ sa týka uplatneného úroku z omeškania.

16. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 255 ods. 2, § 262 CSP. Konštatoval, že žaloba bola čiastočne zamietnutá, avšak rozsah zamietnutia sa týkal menšej časti, v dôsledku čoho stranou v konaní úspešnou bol žalobca, ktorý bol úspešný v časti o zaplataenie istiny vo výške 799,73 Eur. V časti uplatnených 5 % úrokov z omeškania ročne zo sumy 799,73 Eur od 18.11.2017 do zaplataenia (vypočítaný ku dňu vyhlásenia rozsudku, t.j. ku dňu 13.01.2020 na sumu 86,21 Eur) bola žaloba zamietnutá, a teda v tejto časti bol úspešný žalovaný. Úspech žalobcu v konaní tak predstavoval 90,27 % a úspech žalovaného 9,73 %. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu vznikol žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 80,54 %. S poukazom na § 262 ods. 2 CSP o konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

17. Proti tomuto rozsudku, a to prvému a tretiemu výroku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný. Poukázal na ust. § 220 ods. 2 CSP a uviedol, že súd prvej inštancie nesie zodpovednosť za ním vydané rozhodnutie, a to z hľadiska obsahovej, ako i právnej stránky, je povinný dbať na to, aby obsahovalo dostatočné a presvedčivé odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. V tejto súvislosti poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 64/2012, III. ÚS 508/2011, III. ÚS 119/03, judikát R 37/1985, R 46/1985. Uviedol, že ak okresný súd priznal žalobcovi nárok na náhradu škody v rozsahu plnej kompenzácie nákladov vynaložených poškodeným na nájom náhradného vozidla bez toho, aby skúmal a následne zohľadnil účelnosť a nutnosť vynaložených nákladov, dĺžku trvania opravy, nesprávne vec právne posúdil a zároveň na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. h), f) CSP). Podľa žalovaného súd prvej inštancie v rozsudku neuviedol, akými úvahami sa pri posudzovaní nároku žalobcu riadil, z akých dôkazov pri rozhodovaní vychádzal, na ktoré dôkazy predložené stranami sporu neprihliadol a prečo a z akého dôvodu sa pri posudzovaní skutočnej škody vzniknutej poškodenému v dôsledku požičania náhradného vozidla odklonil od judikatúry súdov vyššieho stupňa, či skúmal, či náklady tvoriace „skutočnú škodu“ boli aj naozaj vynaložené, prečo nevykonal dokazovanie v tomto rozsahu, hoci bolo žalovaným navrhnuté. Z uvedených dôvodov je rozsudok nepreskúmateľný, čím došlo k porušeniu ust.

§ 220 ods. 2 CSP a tým je daný odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP a súčasne tým bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom, čo zakladá odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Podľa žalovaného pri posudzovaní žalobcom uplatneného nároku treba mať na zreteli, že skutočnou škodou vzniknutou poškodenému v dôsledku prenajatia si náhradného vozidla, nie je akákoľvek škoda, ktorá mu v tejto súvislosti vznikla, ale len taká, ktorá je limitovaná hľadiskom účelnosti, obvyklosti a nevyhnutnosti. V opačnom prípade by výklad § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka viedol k bezbrehému zneužívaniu inštitútu náhradného vozidla. Pokiaľ okresný súd judikoval, že poškodený má nárok na plnú kompenzáciu nákladov vzniknutých mu v dôsledku požičania si náhradného vozidla, vec nesprávne právne posúdil a súčasne na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože v konaní nebolo preukázané, a to ani výpoveďou poškodeného, že by ten potreboval náhradné vozidlo počas celej doby opravy poškodeného vozidla, neboli preukázané konkrétne účely, na ktoré náhradné vozidlo potreboval a na ktoré počas trvania opravy poškodeného vozidla náhradné vozidlo užíval, neozrejml, z akých dôvodov nemohol využívať napr. mestskú hromadnú dopravu, cestovať železnicami SR a pod., a preto žalovaný mal za to, že nebola žalobcom/poškodeným preukázaná nevyhnutnosť pri užívaní náhradného vozidla. Konštatovanie poškodeného, že ten potreboval náhradné vozidlo na súkromné a pracovné účely žalovaný považoval za nedostatočné a pokiaľ na tomto závere súd prvej inštancie dospel k dôvodnosti užívania tohto náhradného vozidla poškodeným, svoje rozhodnutie jednak náležite neodôvodnil, v dôsledku čoho je pre absenciu dôvodov nepreskúmateľné, na základe vykonaných dôkazov dospel k

nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s argumentmi žalovaného týkajúcimi sa výšky skutočnej škody, neskúmal, či vôbec k vzniku nároku uplatneného žalobou v konaní došlo a ani to, či náklady na obstaranie náhradného vozidla boli vynaložené účelne a nutne, neskúmal platnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky, a teda neúplne zistil skutkový stav veci, nakoľko nevykonal všetky navrhnuté dôkazy. Dĺžka nájmu náhradného vozidla v danom prípade kopírovala dobu opravy poškodeného vozidla, teda trvala v čase odo dňa 5.5.2017 do dňa 7.6.2017. Poškodený J. Q. A. si nárok na náhradu škody na poškodenom vozidle neuplatňoval u povinného zmluvného poisťovateľa škodcu, ale u svojho havarijného poisťovateľa, t.j. KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group. Žalovaný nemohol ovplyvniť dĺžku trvania opravy poškodeného vozidla, ako ani rýchlosť likvidácie poistnej udalosti na poškodenom vozidle, nakoľko ju nezabezpečoval. V danom prípade sa jednalo o bežnú opravu vozidla. V konaní bolo predložené písomné vyjadrenie autoservisu k priebehu opravy, z ktorého vyplynulo, že poškodené vozidlo bolo do autoservisu prijaté dňa 5.5.2017, obhliadka poškodeného vozidla mobilným technikom havarijného poisťovateľa bola vykonaná až dňa 17.5.2017, pričom do tohto momentu neboli na vozidle vykonávané žiadne úkony, nakoľko podľa pravidiel havarijného poisťovateľa nebolo možné zahájiť opravu poškodeného vozidla bez prvej obhliadky vozidla. Z uvedeného je zrejmé, že v období od 5.5.2017 do dňa 17.5.2017 vrátane, sa nevykonávali žiadne úkony smerujúce k jeho oprave, s ktorou skutočnosťou sa okresný súd nevyporiadal a nezohľadnil ju. Ak na poškodenom vozidle sa po dobu 13 kalendárnych dní nevykonávali žiadne úkony smerujúce k oprave, pričom podľa dôkazov nečinnosť autoservisu bola zapríčinená nečinnosťou havarijného poisťovateľa poškodeného vozidla, v dôsledku čoho došlo k neodôvodnenému predĺženiu doby opravy poškodeného vozidla a tým súvisiaceho nájmu náhradného vozidla sa okresný súd nevyporiadal. Neodôvodnené prieťahy zapríčinil teda havarijný poisťovateľ, s čím sa okresný súd nevyporiadal. Považoval za nesprávny záver súdu prvej inštancie, že pri oprave poškodeného vozidla nedošlo k prieťahom, ako aj, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi nájom za náhradné vozidlo za obdobie celého trvania opravy poškodeného vozidla, čo je v rozpore s podstatou povinného zmluvného poistenia, z ktorého majú byť hradené len účelné a nevyhnutne vynaložené náklady na nájom motorového vozidla. Žalovaný tak nezodpovedá žalobcovi za škodu, ktorá mu vznikla v dôsledku nečinnosti havarijného poisťovateľa. Žalovaný zdôraznil, že poškodeným neposkytuje náhradu škody za konanie, ktoré im svojím zavineným konaním spôsobili tretie osoby iné od poistených v zmysle poistnej zmluvy, ktorej predmetom je povinné zmluvné poistenie a pokiaľ im takáto škoda konaním uvedených tretích osôb bola spôsobená, je potrebné a vhodné, aby sa za účelom jej kompenzácie obrátili na súd a svoje nároky si voči týmto tretím osobám uplatnili. V konaní vypočutý svedok zamestnanec autoservisu - P. M. sa vyjadril len stručne a relatívne neurčito, avšak z jeho výpovede vyplynulo, že oprava poškodeného vozidla trvala 38 hodín, čo zodpovedá 15 pracovným dňom. Pokiaľ sa k 15 pracovným dňom pripočítajú dva víkendy, celková doba opravy trvala podľa vyjadrenia autoservisu 19 kalendárnych dní, hoci vozidlo bolo v servise 34 dní a žalovaný ako dôvodnú dĺžku trvania opravy poškodeného vozidla uznal dobu 21 dní, čo je o dva dni viac oproti tomu, koľko podľa vyjadrenia servisu oprava trvala. Tak ako poškodený, ani žalovaný nemal dosah na priebeh a promptnosť vykonávania jednotlivých úkonov opravy, a preto mu nemožno pričítať na vrub dĺžku jej trvania. V konaní bolo predložené vyjadrenie havarijného poisťovateľa, z ktorého vyplynulo, že celková dĺžka opravy poškodeného vozidla trvala 40,6 hod., čo zodpovedá 5 pracovným dňom, čo je v rozpore s výpoveďou autoservisu, pričom z jeho vyjadrenia vyplynul i rozpis obhliadok, pričom prvá obhliadka sa uskutočnila dňa 12.5.2017, prvá doobhliadka 16.5.2017, druhá doobhliadka 30.5.2017, tretia doobhliadka 6.6.2017, pričom boli doložené záznamy datované 17.5.2017, avšak havarijný poisťovateľ nepreukázal, že vykonal prvú obhliadku 12.5.2017, keď tá sa mala uskutočniť 17.5.2017, s čím sa okresný súd nevyporiadal. V konaní bol vypočutý ako svedok poškodený, ktorý sa k dôvodom užívania náhradného vozidla vyjadroval, tieto však bližšie nešpecifikoval a nevymedzil, hoci ho zaťažovalo v tomto smere dôkazné bremeno. Žalovanému nie je zrejmé, na základe akých dôkazov dospel súd prvej inštancie k záveru o dôvodnosti a nutnosti užívania náhradného vozidla poškodeným. Zároveň poukázal aj na to, že poškodený vo svojej výpovedi uviedol, že si prieskum cien náhradných vozidiel u iných autopožičovní neurobil, čím priznal, že porušil všeobecnú prevenčnú povinnosť. Okresný súd návrh na vyžiadanie si odborného stanoviska, vykonanie znaleckého dokazovania za účelom posúdenia dĺžky opravy poškodeného vozidla zamietol, ktorý postupne odôvodnil. Žalovaný rozporoval nárok žalobcu/poškodeného na úhradu nájomného za užívanie náhradného vozidla čo do jeho dôvodu, pričom zdôraznil, že sám poškodený by sa mal chovať ako riadny hospodár, a to bez ohľadu na to, či ide o poistnú udalosť. Náhrada nákladov, ktoré poškodený vynaložil za účelom obstarania náhradného motorového vozidla musí zohľadňovať dve podmienky, a to či je prenajatie náhradného motorového

vozidla skutočne nevyhnutné a ak je skutočne nevyhnutné, prenájom môže byť vykonaný len na nevyhnutne potrebnú dobu, ktoré podmienky v konaní neboli preukázané.

18. Podľa žalovaného súd prvej inštancie neskúmal ani nárok žalovaného na odpočet tzv. pevných nákladov, ani jeho výšku a dôvodnosť, čím nesprávne právne vec posúdil. Žalovaný preukázal, že k zníženiu poistného o tzv. pevné náklady pristúpil oprávnené, a to z dôvodu, že za skutočnú škodu nemožno považovať ušetrené náklady spojené s prevádzkou vozidla, a to s poukazom na počet najazdených kilometrov náhradným motorovým vozidlom zo strany poškodeného, ktoré boli ušetrené na jeho strane tým, že počas opravy poškodeného vozidla nemohol toto vozidlo užívať. Opodstatnenosť zníženia plnenia o tzv. pevné náklady má oporu aj v judikatúre českých a slovenských súdov v obdobných veciach, a to uznesenie Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 1648/11, rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 4C/73/2011, rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/2703/2006. Neobstojí preto argumentácia, že žalovaný nepreukázal právny základ, na základe ktorého odpočet pevných nákladov uplatnil. Zároveň namietal nesprávny skutkový záver súdu prvej inštancie, ktorým tzv. odpočet pevných nákladov stotožnil s amortizáciou. Podľa žalovaného okresný súd neuviedol, z akého dôvodu sa pri posudzovaní nároku žalovaného na odpočet pevných nákladov odklonil od judikatúry súdov vyššieho stupňa, prečo nevykonal dokazovanie v tomto rozsahu, hoci žalovaným bolo navrhnuté, v dôsledku čoho je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný.

19. Podľa žalovaného z rozsudku nie je dostatočne zrejmé, na základe čoho súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca je aktívne legitimovaný v spore, či posúdil možné splnutie práva s povinnosťou v zmysle ustanovenia § 584 Občianskeho zákonníka v dôsledku postúpenia pohľadávky z poškodeného na žalobcu, či skúmal rozpor medzi identifikáciou pohľadávky v bode 1. zmluvy o postúpení pohľadávky a sumou odplaty uvedenej v bode 4. zmluvy o postúpení pohľadávky, a preto je rozsudok arbitrárny, čím došlo k porušeniu § 220 ods. 2 CSP. Ak súd prvej inštancie neposúdil, či žalobca je subjektom oprávneným podať žalobu, či v dôsledku postúpenia pohľadávky nedošlo k splnutiu práva s povinnosťou, a teda k zániku uplatneného nároku, potom nedostatočne zistil skutkový stav, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Podľa žalobcu práve kvalifikované preukázanie toho, aký nárok bol v skutočnosti postúpený na žalobcu, je nevyhnutnou podmienkou toho, či žalobca je alebo nie je v danom konaní aktívne legitimovaný. Podľa žalovaného ak súd prvej inštancie nevysvetlil dôvody, pre ktoré sa odklonil od rozhodnutí súdov vyššieho stupňa v obdobných právnych veciach, vydal nepreskúmateľné rozhodnutie. Mal za to, že je odôvodnený postup odvolacieho súdu spočívajúci v zrušení napadnutého rozsudku a vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, eventuálne na postup spočívajúci v zmene napadnutého rozsudku.

20. K doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca v podaní zo dňa 29.04.2020. Žalobca rozsudok súdu prvej inštancie považoval v napadnutej časti za vecne správny, zákonný, dostatočne odôvodnený a v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou všeobecných súdov SR vrátane najvyšších súdnych autorít. Podotkol, že zotrváva na doterajších tvrdeniach a stanoviskách. Podľa žalobcu tvrdenia žalovaného, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, resp. že vykonané dokazovanie odporuje záverom zachyteným v napadnutom rozsudku, považoval za neopodstatnené. Vzhľadom na skutkové okolnosti a vykonané dokazovanie mal okresný súd nárok žalobcu za preukázaný, pričom právne posúdenie a odôvodnenie rozsudku prvoinštančného súdu v otázke namietanej dĺžky trvania opravy, aktívnej legitímácie žalobcu, nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla, či odpočtu pevných nákladov považoval za zrozumiteľné a správne. V danom ohľade poukázal na rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/30/2019, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Cob/54/2019, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 10Co/104/2019. Žalobca uviedol, že v danom prípade postupovaný bol nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý má poškodený voči žalovanému ako poisťovní škodcu. Považoval za nesprávne a zavádzajúce tvrdenie žalovaného, že predmetom zmluvy o postúpení malo byť postúpenie pohľadávky, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi. Uviedol, že keďže zo strany žalovaného bolo poskytnuté čiastočné plnenie, nemôže byť sporné ani to, že poškodenému vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla. Prenájom náhradného vozidla je totiž súčasťou judikatúrou považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. K namietanej arbitrárnosti a svojvôle súdu prvej inštancie uviedol iba jedno, a to poukázal na základné princípy CSP, predovšetkým na Čl. 4, Čl. 5, Čl. 15 a Čl. 17. Aj z rozhodnutí, na ktoré žalovaný odkazoval vo svojom odvolaní vyplýva, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutia

nemožno chápať tak, že sa vyžaduje, aby na každý argument bola daná podrobná odpoveď. V tejto súvislosti poukázal i na záver vyjadrený v Náleze Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 119/2003. To, že sa žalovaný nestotožňuje s názorom okresného súdu odôvodneným v napadnutom rozsudku ešte neznamena, že tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, v ktorej súvislosti poukázal na záver vyjadrený v Náleze Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 350/2008. Pokiaľ žalovaný poukazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky a Ústavného súdu Českej republiky ako na judikatúru najvyšších súdnych autorít, tak žalobca dal do pozornosti stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/129/2017, v zmysle ktorého s prihliadnutím na Čl. 3 CSP do pojmu ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu nespádajú rozhodnutia súdov iných štátov, a teda ani rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR a Ústavného súdu ČR. Žalovaný tak nepoukázal na žiadnu ustálenú judikatúru slovenských súdov vyššieho stupňa v obdobných veciach, ako uvádza vo svojom odvolaní.

21. Tvrdenia žalovaného o neúmernom predlžovaní opravy poškodeného vozidla žalobca považoval za absurdné, nakoľko každý servis má záujem na tom, aby bola oprava čo najskôr zrealizovaná a uhradená. Poškodený má predsa záujem na tom, aby bol škodou spôsobený nepriaznivý stav čo najskôr odstránený. Poisťovateľ je pritom povinný postupovať tak, aby nedochádzalo k zbytočným prieťahom. Z uvedeného je zrejmé, že k údajným prieťahom nikdy nedošlo a ani nemohlo dôjsť. Neúmerným predlžovaním opravy sa bráni len žalovaný, pričom táto skutočnosť priamo nevyplýva zo žiadneho vykonaného dôkazu. Žalovaný totiž nijako nepreukázal to, aká je obvyklá dĺžka opravy pri danom poškodení vozidla. V súvislosti s týmto tvrdením poukázal na záver vyjadrený v rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/75/2018. Aj v prípade odpočtu pevných prevádzkových nákladov podľa rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/18/2019 platí, že nie je vylúčené krátenie poistného plnenia pri náhrade škody, avšak nie je možné brať zreteľ na akékoľvek paušalizované odpočty, pričom platí nutnosť tvrdenia a preukázania úspory konkrétnych ušetrených nákladov. Ak žalovaný v priebehu konania tvrdil, že dôvodne krátil poistné plnenie o zmenu technickej hodnoty vozidla a o pevné prevádzkové náklady, tak ležala na jeho pleciach povinnosť preukázať, na základe akých skutočností tak učinil, teda mal predložiť konkrétne dôkazy, odôvodňujúce krátenie práve ním vyčíslenej výšky poistného plnenia. Ak tak žalovaný neurobil, neuniesol ohľadom svojho tvrdenia dôkazné bremeno. V tejto súvislosti poukázal aj na záver vyjadrený v rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/26/2019, ktorý okrem iného uviedol to, že správanie sa poškodeného tak viedlo iba k tomu, aby sa obnovil stav vozidla, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou, a preto nie je možné od uplatneného poistného plnenia, v rovine nákladov za prenájom náhradného vozidla odpočítať zmenu technickej hodnoty vozidla a pevné prevádzkové náklady.

22. Pokiaľ ide o namietanú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, tak uvedené zastrešuje jeden dokument, a to predložená zmluva o postúpení pohľadávky, v zmysle ktorého došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Žalobca poznamenal, že poškodený má v zmysle zákona o PZP nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla od žalovaného a nie od žalobcu. Dlužníkom tak v tomto prípade je práve žalovaný a nie poškodený. V čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry, a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. V tejto súvislosti odkázal na záver vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/104/2019, ako aj ďalšie rozhodnutia dovolacieho súdu v skutkovo a právne obdobných veciach.

23. Čo sa týka nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla, žalobca poukázal na závery vyjadrené v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/110/2017, v uznesení Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/138/2019, v ktorom bolo uvedené, že vo všeobecnosti platí, že náklady vynaložené na prenájom náhradného vozidla sú vynakladané účelne a nutne len do doby trvania nepriaznivého následku dopravnej nehody, spočívajúceho v spôsobenej škode na motorovom vozidle. Poškodený má tak nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla až do doby, než bude môcť používať svoje vlastné vozidlo, t.j. do reparácie škody. Zo zásad pre reparáciu škôd vyplýva, že pokiaľ je to možné, je potrebné protiprávny stav, ktorý v dôsledku škody vznikol, odstraňovať tak, aby poškodený pocítoval následky škôd čo najmenej. Dokiaľ nie je škodlivý následok reparovaný navrátením do pôvodného stavu, protiprávny stav trvá a všetky náklady, ktoré je v súvislosti s trvajúcim protiprávnym stavom nutné vynaložiť, je možné považovať za vynaložené účelne a v priamej súvislosti so vzniknutou

škodou. Žalobca všetky námietky žalovaného uvedené v odvolaní považoval za neopodstatnené a navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdiť.

24. K doručenému vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 07.05.2020 (č.I. 152-154 spisu). Žalovaný záver, že nie je povinnosťou súdu v meritórnom rozhodnutí dať odpoveď na každú otázku, ktorá bola v konaní spornou nespochybnil, avšak dodal, že je potrebné dôsledne rozlišovať, či sa jedná o nepodstatné alebo naopak, pre posúdenie a rozhodnutie veci podstatné argumenty strany sporu. Je povinnosťou súdu prvej inštancie sa s podstatnými argumentmi strany sporu náležite a zrozumiteľne vysporiadať tak, aby bol rozsudok následne preskúmateľný, pričom vo vzťahu k podstatným otázkam tohto sporu zo strany súdu prvej inštancie v rozsudku splnené nebolo. V tomto smere odkázal na odvolanie a jeho dôvody. Žalovaný uviedol, že v konaní na súde prvej inštancie bolo preukázané, že pri oprave poškodeného vozidla došlo k neodôvodneným prieťahom, za ktoré žalovaný nezodpovedá. Žalovaný nemal žiaden dosah na priebeh, vykonávanie jednotlivých úkonov, ako ani na trvanie opravy poškodeného vozidla, čo vníma ako nespravodlivé. Uviedol, že účelom povinného zmluvného poistenia je kryť náklady, resp. škody, ktoré poškodenému vznikli dôvodne a preukázateľne v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zavinenou poisteným ako škodcom. Účelom nie je hradiť akékoľvek náklady, resp. škody, ktoré poškodenému vznikli, čo treba mať aj na zreteli vo vzťahu k nájmu náhradného vozidla, čo súd prvej inštancie neurobil a s týmto argumentom žalovaného sa nevysporiadal, hoci bol podstatný. Čo sa týka domnelého odpočtu zmeny technickej hodnoty vozidla a odpočtu tzv. pevných nákladov, tak žalovaný v danom prípade žiaden takýto odpočet nevykonal, a preto mu nie sú zrejmé dôvody argumentácie žalobcu. Žalovaný bol názoru, že žalobca sa usiluje navodiť dojem, že poistné plnenie bolo krátené o tzv. amortizáciu, ktorá sa však používa pri stanovovaní všeobecnej hodnoty vozidla, resp. technickej hodnoty vozidla, pričom v žiadnom prípade nesúvisí s predmetom sporu. Žalovaný uplatnil len odpočet tzv. pevných nákladov (tzn. odpočet nákladov na prevádzkové náplne, mazadlá, údržbu a bežné opravy vozidla, a to s poukazom na počet kilometrov najazdených poškodeným s náhradným vozidlom, ktoré ten ušetril v dôsledku nepoužívania svojho poškodeného vozidla), ktorých výšku a dôvod v konaní objasnil a preukázal v rámci príloh k jednotlivým podaniam. Uplatnenie takéhoto odpočtu umožňuje aj rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17Co/18/2019, na ktoré žalobca poukázal. Zdôraznil, že ním stanovená hodnota pevných nákladov sa nezakladá na žiadnom odhade, náhode, ale je výsledkom riadneho postupu, ktorý okrem iného využívajú aj znalci a prostredníctvom ktorého je možné po zadaní viacerých údajov pomerne presne stanoviť výšku pevných nákladov.

25. Pokiaľ žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že odplatu fakturovanú žalobcom poškodenému za nájom náhradného vozidla poškodený uhradil, tak išlo o nové skutkové tvrdenie, ktoré v konaní pred súdom prvej inštancie nebolo žalobcom tvrdené a ani preukázané. Ak žalobca v konaní tvrdil, že je aktívne legitimovaný na uplatnenie nároku, zaťažovalo ho v tomto smere dôkazné bremeno, ktoré v tomto konaní neunesol. Pokiaľ žalobca vo svojom vyjadrení poukazoval na rozhodnutia súdov rôznych inštancií, z ktorých vyplýva, že poškodený má nárok na náhradu účelne a nutne vynaložených nákladov na náhradu škody, tak žalovaný s týmto záverom súhlasí, avšak zdôrazňuje slovné spojenie účelne a nutne vynaložené náklady na náhradu škody a zároveň uvádza, že v podstate potvrdzujú to, čo v konaní tvrdil, teda, že poškodený nemá nárok na kompenzáciu všetkých, resp. akýchkoľvek nárokov vzniknutých mu v súvislosti so škodovou udalosťou, ale len na kompenzáciu takých nárokov, ktoré boli poškodeným vynaložené účelne a nutne na odstránenie nepriaznivých následkov škodovej udalosti. V tomto smere zaťažuje dôkazné bremeno poškodeného (žalobcu), pričom poškodený ani žalobca toto dôkazné bremeno neunesli. Rovnako z rozhodnutí súdov citovaných žalobcom vyplýva, že všeobecné súdy priznávajú poškodeným pri dopravných nehodách nárok na refundáciu toho, čo účelne a nevyhnutne vynaložili v súvislosti s nájmom náhradného vozidla, pričom žalovaný nepopiera, že poškodenému môže vzniknúť nárok na náhradu nákladov vynaložených na nájom náhradného vozidla za čas, kedy je jeho poškodené vozidlo v servise, avšak tento nárok nie je absolútnym a žiadnym spôsobom limitovaným, pretože ho limitujú kritéria účelnosti a nevyhnutnosti vynaloženia týchto výdavkov, pretože opačným výkladom by bolo možné dospieť k záveru, že nárok poškodeného na refundáciu škody, ktorá mu v súvislosti so škodovou udalosťou vznikla je neohraničený a poškodený má voči povinnému zmluvnému poisťovateľovi škodcu nárok na náhradu akéhokoľvek nároku, akýmkoľvek spôsobom súvisiaceho so škodovou udalosťou a v akejkoľvek výške. Podľa žalovaného poškodený má nárok na náhradu len takých nárokov, ktoré sú vynaložené v súvislosti s nájmom náhradného vozidla, ktoré sú preukázané a ktoré vznikli nevyhnutne a účelne v dôsledku škodovej udalosti, čo potvrdzuje aj rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/138/2019, na ktoré odkazuje žalobca.

26. Zároveň žalovaný poukázal na to, že z povahy uplatneného nároku je zrejmé, že sa v danom prípade nejedná o obchodnoprávny záväzok, ale o záväzok civilný, a preto argumentácia, ktorú vo vyjadrení predložil žalobca, tzn. že v dôsledku čiastočného plnenia zo strany žalovaného žalobcovi uznal žalovaný uplatnený nárok čo do dôvodu a výšky, je nesprávna. Žalovaný zdôraznil, že predmetom tohto sporu nebolo posudzovanie správnosti poskytnutia čiastočného poistného plnenia žalovaným žalobcovi, ale posúdenie, či to, čo žalobcovi žalovaným vyplatené nebolo, bolo nevyplatené dôvodne, teda či žalobca má voči žalovanému nárok na úhradu toho, čo vyplatené žalovaným nebolo a či tento nárok preukázal. Navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch zrušiť, alternatívne zmeniť.

27. K doručenému vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca (č.l. 160 spisu). Zdôraznil, že v konaní nebolo preukázané, že by pri oprave poškodeného vozidla došlo k akýmkoľvek nedôvodným prietahom. Žalovaný sa v tomto prípade snaží navodiť dojem rovnakého postavenia poisťovateľa škodcu ako má poškodený a týmto spôsobom sa snaží vyviniť. V danom smere však ide o zodpovednosť objektívnu, preto nepodložené tvrdenie, že žalovaný nemal žiaden dosah na priebeh opravy považoval za absurdné. Uvedené nič nemení na skutočnosti, že poškodený utrpel v dôsledku škodovej udalosti ujmu na svojom majetku spočívajúcu okrem iného aj v nákladoch vynaložených na prenájom náhradného vozidla počas vykonávania opravy, t.j. počas faktického obmedzenia v užívaní vlastného vozidla. Za náhradu takejto škody zodpovedá v zmysle zákona o PZP poisťovňa škodcu. Nič nebránilo žalovanému zapojiť sa do šetrenia poistnej udalosti vykonávanej havarijným poisťovateľom. Považoval za nespravodlivé, aby sa žalovaný, t.j. právnická osoba s rozsiahlym personálnym substrátom, schopná svojou aktívnou ingerenciou vo veci ovplyvniť dĺžku opravy, stotožňovala s postavením poškodeného, už aj tak dosť traumatizovaného a paralyzovaného v dôsledku škodovej udalosti. To, že žalovaný v tomto prípade priamo neovplyvňoval dĺžku opravy neznamena, že náklady vynaložené poškodeným sú automaticky nedôvodné bez príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. K tvrdeniam žalovaného ohľadne odpočtu pevných prevádzkových nákladov žalobca zdôraznil, že prevádzkové náplne, mazadlá a náklady na údržbu a bežné opravy neboli súčasťou fakturovaného nájomného a poškodený ich musel vynaložiť rovnako aj v prípade užívania náhradného vozidla. Neexistuje zákonné ustanovenie, na základe ktorého by bol žalovaný oprávnený takéto prevádzkové náklady odpočítať. V danom prípade ide o neoprávnený odpočet. Žalovaný v konaní nepreukázal opodstatnenosť a zákonnosť odpočtu. K otázke postúpenia pohľadávky žalobcu v odvolacom konaní žalovaný neuviedol žiadne nové skutkové tvrdenia, a preto námietka žalovaného je v danom smere irelevantná. Nepreukázané je tvrdenie žalovaného ohľadne nutnosti a účelnosti používania náhradného vozidla poškodeným. Tvrdenia žalovaného uvedené vo vyjadrení zo dňa 07.05.2020 považoval za neopodstatnené a navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

28. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 16.06.2020 bolo vyjadrenie žalobcu doručované žalovanému (doručenka na č.l. 161 rub spisu).

29. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch I. a III. potvrdený ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

30. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/145/2020 - 183 zo dňa 10.02.2021, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 16.02.2021 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

31. Podľa ust. § 379 v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

32. Za viazanosti vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami bol rozsudok okresného súdu preskúmaný len v medziach odvolacích dôvodov žalovaného obsiahnutých v písomne podanom odvolaní zo dňa 11.2.2020, a to len tých, ktoré sa týkali posúdenia nároku žalobcu, jeho relevantných

tvrdení a dôkazov produkovaných v konaní pred súdom prvej inštancie, vo väzbe na dôvody a rozsah obrany žalovaného v tomto konaní, za viazanosti odvolacieho súdu skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie podľa ust. § 383 CSP.

33. Jedným z odvolacích dôvodov žalovaného bola námietka, že rozsudok okresného súdu, jeho odôvodnenie nezodpovedá ust. § 220 ods. 2 tretia veta CSP, keď odôvodnenie rozsudku okresného súdu nie je podľa názoru žalovaného dostatočné, je nepreskúmateľné. Tento odvolací dôvod žalovaného krajský súd nevyhodnotil ako relevantný. Po oboznámení sa s rozsudkom okresného súdu, jeho odôvodnením je nevyhnutné konštatovať, že toto má náležitosti vyžadované ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd jasným a dostatočným spôsobom vysvetlil závery svojho rozhodnutia, a to nielen skutkové, ale aj právne. Zo strany okresného súdu v napadnutom rozsudku boli dané odpovede na všetky podstatné okolnosti sporovej právnej veci, ktoré boli v konaní pred okresným súdom namietané. Už je rozhodovacou činnosťou nielen Najvyššieho súdu SR, ale aj Ústavného súdu SR ustálené, že pokiaľ odôvodnenie rozhodnutia súdu stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo sporovej strany na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Rozsudok okresného súdu nie je nesprávny, nezákonný, ani arbitrárny, tak ako to namietal žalovaný v odvolaní. Opätovne krajský súd považuje za potrebné poukázať na ustálenú judikatúru Ústavného súdu SR, ktorý za protiústavné a arbitrárne považuje len tie rozhodnutia, ktorých odôvodnenie je úplne odchyľne od veci samej alebo aj extrémne nelogické, so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti, o ktorý prípad tu v danej sporovej právnej veci nešlo (IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06, uznesenie Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 476/2017 - 14 zo dňa 1. augusta 2017). Krajský súd na základe rozsahu odvolacích dôvodov a odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu nezistil, že by závery súdu prvej inštancie boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a zo záverov okresného súdu nevyplýva ani taká aplikácia príslušných ustanovení právnych predpisov (poznámenáva krajský súd v rozsahu odvolacích dôvodov žalovaného), ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Skutočnosť, že sa žalovaný v rámci ním podaného odvolania a vyjadrených odvolacích dôvodov nestotožňuje so závermi okresného súdu, sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia nepostačuje. Aj stabilná rozhodovacia činnosť Ústavného súdu SR (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom sporovej strany konania, vrátane jej dôvodov a námietok.

34. Okresný súd sa v napadnutom rozsudku zaoberal prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany v rozsahu, ktorý postačoval na konštatovanie, že žalovaný dostal odpoveď na všetky podľa neho vyjadrené podstatné okolnosti prípadu. Krajský súd vzhľadom k uvedenému poukazuje na to, že mal v rámci svojho konania spôsobilý predmet posudzovania, hodnotenia, a to rozsudok okresného súdu s náležitosťami odôvodnenia, ktoré vyžaduje ust. § 220 ods. 2 CSP.

35. K odvolacej námietke, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP), odvolací súd uvádza, že nesprávne skutkové zistenia sú také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali a ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP. Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v ust. § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého má súd uviesť, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil, stručne a výstižne vysvetliť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté

dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkázať na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanej veci je odvolací súd toho názoru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny právny predpis a svoje rozhodnutie aj riadne a dostatočne odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP a okolnosti namietané žalovaným v ním podanom odvolaní vo vzťahu k spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov nemali za následok takú úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s úvahou prvoinštančného súdu prezentovanou v napadnutom rozhodnutí.

36. Odvolací súd súhlasí so závermi súdu prvej inštancie a jeho rozhodnutie považuje za logické, presvedčivé a zrozumiteľné. V tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami sporových strán (v tomto prípade žalobcu), ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného, a teda riadne odôvodneného rozhodnutia, pričom sporovým stranám nemusí dať odpoveď na všetky otázky nimi nastolené, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu bolo realizované základné právo strany sporu na spravodlivý proces. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo sporovej strany na to, aby sa súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi na vykonanie dôkazov alebo hodnotením dôkazov. Obsahom základného práva na spravodlivý proces nie je ani právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom sporovej strany, resp. právo na úspech v konaní. V nadväznosti na uvedené odvolací súd opätovne konštatuje, že prvoinštančný súd sa vyššie uvedenými zásadami riadil a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil (v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP), pričom sa dostatočne vysporiadal so všetkými pre rozhodnutie vo veci podstatnými skutočnosťami.

37. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, že napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, krajský súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak sice aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V prejednávanej veci však odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie za správne.

38. Na základe vymedzených odvolacích dôvodov žalovaného zo dňa 11.2.2020 (č.l. 121-126 spisu) ani v odvolacom konaní neboli rozporované okolnosti, že dňa 5.5.2017 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle AUDI A4 Avant (B9), ev.č. K ktorého vlastníkom a držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený J.. Q. A., ktorá škoda bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. Nebolo sporné, že poškodený užíval na zabezpečenie svojich potrieb náhradné vozidlo, a to zapožičaním si náhradného motorového vozidla u žalobcu v zmysle Zmluvy o nájme č. 200 zo dňa 5.5.2017, počas nevyhnutného času opravy, po skončení ktorého nájmu bola žalobcom vystavená poškodenému J.. Q. A. faktúra č. 170244 zo dňa 7.6.2017, na celkovú sumu 1.509,60 Eur. Ďalej nebolo sporné, že žalovaný podaním zo dňa 02.11.2017 oznámil výsledky šetrenia poisťnej udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku nájmu, akceptoval požičovné za náhradné vozidlo s DPH v sume 932,40 Eur, vykonal odpočet pevných nákladov v sume - 222,53 Eur a poisťné plnenie krátil a priznal náklady v celkovej výške 709,87 Eur. Predmetom sporu sa preto stal rozdiel medzi uplatneným poisťným plnením 1.509,60 Eur mínus žalovaným vyplateným plnením v celkovej výške 709,87 Eur, t.j. 799,73 Eur. Práve tento rozdiel neuhradeného poisťného plnenia žalovaným tvoril predmet súdneho sporu a vo vzťahu k tomuto nároku žalobcu smerovali odvolacie dôvody žalovaného.

39. Ďalší odvolací dôvod žalovaného spočíval v tom, že žalobca nebol v danom súdnom konaní aktívne vecne legitimovaný, pretože z predložených dôkazov nevyplývalo, že je oprávneným subjektom na podanie žaloby, a to s ohľadom na neurčitý obsah oznámenia o postúpení pohľadávky, ako aj Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 7.6.2017. Podľa žalobcu práve kvalifikované preukázanie toho, aký nárok bol v skutočnosti postúpený na žalobcu, je podmienkou na preverenie toho, či je žalobca v konaní aktívne legitimovaný. Zároveň namietal neposúdenie možného splynutia práva s povinnosťou podľa ust. § 584 Občianskeho zákonníka v dôsledku postúpenia pohľadávky z poškodeného na žalobcu, či rozporu medzi identifikáciou pohľadávky a sumou odplaty podľa zmluvy o postúpení pohľadávky.

40. Krajský súd sa nestotožňuje s námietkou žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tom, že obsah oznámenia o postúpení pohľadávky je neurčitý a ani v tom, že by bol neurčitý predmet postúpenia podľa zmluvy o postúpení pohľadávky, že došlo k splynutiu práva s povinnosťou (ust. § 584 Občianskeho zákonníka). Krajský súd k irelevantnosti tohto odvolacieho dôvodu žalovaného upriamuje pozornosť na obsah Oznámenia o postúpení pohľadávky, doručenie ktorého žalovaný nespochybnil, v ktorom bol nepochybne označený postupca, jednoznačne identifikovaná postupovaná pohľadávka, a to „...,nárok na poistné plnenie (náhrada škody) vyplývajúce z poistnej udalosti č. 17.2006.0011248 zo dňa 5.5.2017 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 1509,60 Eur, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými...“, označený postupník s uvedením jeho bankového účtu. Predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 7.6.2017 bola pohľadávka poškodeného voči žalovanému z titulu poistného plnenia, pričom uplatnená pohľadávka, ktorá sa stala predmetom postúpenia, bol nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, ktorá sa stala dňa 5.5.2017 na vozidle Audi A4, ev.č. K Predmetom postúpenia preto bola pohľadávka poškodeného voči žalovanému, a to pohľadávka z poistného plnenia, ktorá sa skladá aj z nákladov na najom náhradného motorového vozidla, inými slovami išlo o nárok poškodeného voči žalovanému ako poisťovni, t.j. predmetom postúpenia bola pohľadávka, čo zodpovedá ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Predmetom postúpenia, ktorý je vyjadrený zmluvnými stranami v zmluve o postúpení pohľadávky v bode 1., bol nárok - pohľadávka voči žalovanému ako likvidačnému zástupcovi z titulu poistnej udalosti (škoda spôsobená vozidlom). Išlo o pohľadávku na poistnom plnení pozostávajúcu z účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 5.5.2017, kedy vo vzťahu k tejto postupovanej pohľadávke poškodeným dlžníkom bol žalovaný. V danom prípade nenastala situácia, ktorú upravuje ust. § 584 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ k úhrade nájomného poškodeným J.. A. voči žalobcovi došlo formou započítania, čo je jeden zo spôsobov zániku záväzku, resp. spôsob úhrady, tým vznik a existencia škody bola preukázaná, ak sa zmluvné strany Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 7.6.2017 dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa navzájom započítavajú. Dlžníkom z nároku na poistné plnenie bol žalovaný, ktorá pohľadávka nároku na poistné plnenie sa stala predmetom zmluvy o postúpení. Nebolo možné konštatovať neexistujúci predmet postúpenia, ale to, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 7.6.2017 mala spôsobilý predmet postúpenia a išlo o platný právny úkon.

41. Krajský súd dodáva, že z obsahu oznámenia o postúpení pohľadávky ako aj zo zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným vyplynulo, že predmetom postúpenia bol nárok poškodeného voči poisťovni, súčasťou ktorého nároku na poistné plnenie bola náhrada účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 5.5.2017, ktorý poistný nárok poškodeného bol postúpený na žalobcu. Poškodený bol veriteľom, pretože mal pohľadávku voči poisťovni z titulu poistnej udalosti, a to v náhrade nákladov za prenájom vozidla, ktorú postúpil žalobcovi. Zvýrazňuje krajský súd to, že predmetom postúpenia bola pohľadávka poškodeného na poistné plnenie a túto postupovanú pohľadávku nemožno zamieňať so záväzkom poškodeného, ktorý vznikol zo samostatného zmluvného vzťahu v súvislosti s najmom náhradného motorového vozidla.

42. V ďalšom odvolacom dôvode žalovaný namietal, že súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na náhradu škody v rozsahu plnej kompenzácie nákladov vynaložených poškodeným na najom náhradného vozidla bez toho, aby skúmal a následne zohľadnil účelnosť a nutnosť vynaložených nákladov, dĺžku trvania opravy a s ňou spojené prieťahy. Krajský súd vo vzťahu k týmto odvolacím námietkam považuje za potrebné poukázať na závery plynúce z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie. Zo záznamu o dopravnej nehode (č.l. 28 spisu) vyplývalo, že k poškodeniu dotknutého motorového vozidla došlo dňa 5.5.2017 o 11,30 hod. a vozidlo bolo opravované v zmysle faktúry (č.l. 33- 35 spisu). Podľa faktúry bola zákazka prijatá dňa 5.5.2017, pričom na faktúre za opravu vozidla je ako dátum dodania tovaru uvedený deň 07.06.2017. Vo vzťahu k účelnosti zapožičania náhradného vozidla je súčasťou spisového materiálu prehlásenie poškodeného zo dňa 07.06.2017 (č.l. 30 spisu), podľa ktorého poškodený po nehode zostal bez vozidla a nemal inú možnosť ako zabezpečiť svoje súkromné a služobné povinnosti, musel situáciu riešiť promptne. Práve z titulu tejto poistnej udalosti žalobca ako postupník, ktorému bola postúpená pohľadávka poškodenej, uplatňoval voči žalovanému náklady spojené s najmom náhradného motorového vozidla, ktoré žalobca fakturoval poškodenému faktúrou č.

170244 (č.l. 5 rub spisu) vo výške 1.509,60 Eur za prenájom náhradného vozidla podľa Zmluvy o nájme č. 200 v trvaní od 5.5.2017 do 7.6.2017.

43. Krajský súd vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovaného zvyrazňuje, že pre ustálenie obdobia, za ktoré je možné považovať prenájom náhradného vozidla za dôvodný, je nevyhnutné vychádzať z časového vymedzenia obdobia, počas ktorého poškodený (ako právny predchodca žalobcu) nemohol svoje motorové vozidlo užívať, teda obdobia, v rámci ktorého si poškodený dôvodne zabezpečil náhradné vozidlo. Keďže poškodený nemohol používať svoje motorové vozidlo, bol touto situáciou nútený vynaložiť náklady súvisiace so zabezpečením motorového vozidla spôsobom jeho prenájmu a ak v tejto súvislosti na strane poškodeného vzniká škoda, tak táto škoda je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Skutočnou škodou je tak nájomné za prenajaté motorové vozidlo, k prenájomu ktorého bol poškodený donútený poistnou udalosťou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Krajský súd poukazuje na to, že náklady, ktoré poškodený vynaložil na zapožičanie osobného automobilu, prípadne aj náklady vyššie v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. To, že takáto škoda v majetkovej sfére poškodeného ako právneho predchodcu žalobcu aj nastala, bolo preukázané úhradou nájomného, ktorá úhrada vyplýva zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 7.6.2017 (č.l. 31 rub spisu), ktorej súčasťou je vzájomný zápočet pohľadávok žalobcu a poškodeného. Obdobie, ktoré je možné ustáliť ako obdobie, za ktoré vzniká poškodenému nárok na náhradu nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla, zodpovedá obdobiu, počas ktorého poškodený v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej klientom žalovaného nemohol užívať svoje poškodené motorové vozidlo. V prejednávacom prípade z vyššie uvedených dokladov, a to záznamu o nehode a faktúry a jej obsahu, výpovede poškodeného svedka J. A., svedka P. M. do Zápisnice o pojednávaní zo dňa 13.01.2020 (č.l. 106-108 spisu), písomné stanovisko konateľa Galimex s.r.o. Ing. L. k zákazke - vykonávaniu opravy vozidla s uvedením dátumov (č.l. 94 spisu), stanovisko Komunálnej poisťovne, a.s. Vienna Insurance Group vo vzťahu k obhliadke a doobhliadkam (č.l. 100-105 spisu) vyplývalo, že motorové vozidlo poškodeného bolo v servise opravované do dňa 07.06.2017, pričom ešte 08.06.2017 prebiehala komunikácia so servisom a doložená dokumentácia poškodených dielov za účelom odstránenia nezrovnalostí, ktorý ako deň dodania tovaru, poskytnutia služby je uvedený na faktúre vystavenej servisom. Ak sa v danom období vozidlo poškodeného v zmysle tejto faktúry, výpovede svedka P. M., písomného stanoviska konateľa Galimex s.r.o. J. L. k zákazke, stanoviska Komunálnej poisťovne, a.s. Vienna Insurance Group opravovalo v servise, tak počas tohto obdobia vykonávania opravárenských prác nepochybne vozidlo nemohlo byť poškodeným používané a bolo namieste, aby si poškodený zabezpečil náhradné motorové vozidlo. S námietkou žalovaného, že z uvedených listín je možné ustáliť nedôvodný prietah vo vykonávaní opravy ako aj v prístupe havarijnej poisťovne, sa krajský súd nestotožnil. Ak žalovaný spochybňoval závery plynúce z vykonaného dokazovania, tak bolo namieste, aby žalovaný vo vzťahu k týmto svojím skutkovým tvrdeniam uviedol ako prostriedky svojej procesnej obrany svoje tvrdenia, podložené dôkazmi, ktorými by skutkové závery vyplývajúce z uvedených dôkazných prostriedkov poprel. Zo strany žalovaného však v konaní pred súdom prvej inštancie žiadne takéto dôkazy neboli predložené ani navrhnuté, bol z jeho strany tvrdený len časový úsek 21 dní opravy, v ktorom období podľa názoru žalovaného mali byť práce ukončené. Z uvedeného bol vecne správny záver súdu prvej inštancie, ktorý konštatoval v časovom období do 07.06.2017 obmedzenie poškodeného v možnosti užívať jeho motorové vozidlo v súvislosti so škodovou udalosťou, za ktorú bol zodpovedný klient žalovaného. Pre posúdenie obdobia, za ktoré je namieste považovať za dôvodný nárok poškodeného na náhradu nákladov spojených s prenájomom motorového vozidla, je pritom nevyhnutné vychádzať z reálneho obmedzenia poškodeného v možnosti užívať jeho motorové vozidlo, teda z obdobia, kedy poškodený v dôsledku škodovej udalosti nemôže svoje vozidlo používať a je nútený svoje potreby riešiť zabezpečením náhradného motorového vozidla.

44. Ak žalovaný namietal, že zo strany žalobcu bola nedostatočne zdokumentovaná nevyhnutnosť a účelnosť prenájmu náhradného vozidla, krajský súd zvyrazňuje, že pokiaľ poškodenému z titulu škodovej poistnej udalosti bol vnútený tento skutkový a právny stav, kedy nemohol užívať svoje motorové vozidlo, a tým sa ocitol v stave nutnosti zabezpečenia si náhradného motorového vozidla, nie je možné spravodlivo požadovať, aby v takejto situácii poškodený nad rámec povinností, ktoré mu vyplývajú zo všeobecne záväzných právnych predpisov, dokladoval použitie tohto náhradného motorového vozidla preukázaním jeho účelnosti. Krajský súd pritom považuje za potrebné poukázať na výpoveď

poškodeného pred okresným súdom dňa 13.01.2017 (č.l. 86 spisu), v ktorej uviedol, že potreboval náhradné vozidlo na súkromné a pracovné účely, ako aj, že ho potreboval nutne, pretože denne najazdí okolo 150 km. Krajský súd tak v zhode so súdom prvej inštancie mal nevyhnutnosť a účelnosť vynaložených nákladov v dotknutej sporovej veci v súvislosti so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dostatočne preukázanú. Ak žalovaný túto nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov namietal, resp. spochybňoval, tak dôkazné bremeno v rovine tejto námietky bolo na žalovanom a žalovaný tieto svoje námietky nepreukázal. Krajský súd dopĺňa, že náklady vynaložené poškodeným ako účastníkom dopravnej nehody na náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu, súvisiacu a vyvolanú poisťnou udalosťou - dopravnou nehodou, ktorej účastníkom bol poškodený ako právny predchodca žalobcu. Škodu tu predstavuje nájomné za prenajaté osobné motorové vozidlo, keďže poškodený z objektívnych príčin nemohol v rozhodnom období svoje vozidlo užívať a po celý tento čas bolo zabezpečenie náhradného vozidla nutné na zabezpečenie súkromných a pracovných záležitostí. Žalobca tak v konaní dostatočne preukázal nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla. Vo vzťahu k námietkam žalovaného ohľadom skutočnosti, že podľa faktúry vystavenej servisom trvali pracovné operácie na vozidle len 50,4 časových jednotiek, uvádza krajský súd, že za situácie, kedy celková doba opravy podľa faktúry bola ustálená v trvaní do 07.06.2017, bolo dôkazné bremeno preukázania kratšej doby trvania tejto opravy, a tým preukázania kratšieho časového obdobia obmedzenia poškodeného v užívaní jeho motorového vozidla, na žalovanom. Žalovaný dôkazy, ktorými by vyvrátil závery plynúce z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie nepredložil a vykonané dôkazy, a to výpoveď P. M., písomné stanovisko konateľa Galimex s.r.o. J. L. k zákazke, stanovisko Komunálnej poisťovne, a.s. Vienna Insurance Group vo vzťahu k obhliadke a doobhliadkam ozrejmiло priebeh opravy, nutnosť doobhliadok potvrdili to, že doba opravy vzhľadom ku všetkým nevyhnutným úkonom s ňou súvisiacich bola štandardná. Krajský súd opätovne zdôrazňuje, že pri posudzovaní účelnosti a dôvodnosti nákladov aj z hľadiska časového rozsahu ich vyjadrenia je namieste zohľadňovať predovšetkým okolnosť skutočného obmedzenia poškodeného v možnosti užívať svoje motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody. Zo žiadneho z doposiaľ vykonaných dôkazov nevyplývalo, že by poškodený mal akúkoľvek možnosť reálne ovplyvniť začiatok a trvanie vykonávania opravárenských prác na poškodenom motorovom vozidle.

45. Krajský súd v tomto smere považuje za potrebné poukázať aj na svoju ustálenú rozhodovaciu prax, vyjadrenú napr. v rozsudku Krajského súdu v Žiline vo veci sp.zn. 13Cob/110/2017. Vo všeobecnosti a aj vo vzťahu ku konkrétnostiam prejednávanej veci opätovne zdôrazňuje, že poškodený, t.j. právny predchodca žalobcu, nemohol z titulu poisťnej udalosti užívať svoje motorové vozidlo, a preto bolo dôvodné, aby si zabezpečil náhradné vozidlo a náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla v podobe nájomného tak patria do oprávneného nároku poškodeného. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, v konečnom dôsledku z titulu dopravnej nehody bol poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť využívať vlastné motorové vozidlo riešil požičkaním náhradného motorového vozidla a cenu za nájom požičkaného vozidla po dobu opravy svojho vozidla, ktorú vyplatil, uplatňoval v súdnom spore, ktorá cena zodpovedala výdavkom, ktoré poškodenému, resp. právnenému predchodcovi žalobcu vznikli, ktoré by inak nenastali, ak by mohol používať svoje vlastné vozidlo. Práve za stavu, do ktorého sa dostal poškodený (právny predchodca žalobcu), ktorý stav zavinil klient žalovaného, nemožno nepriaznivost' tohto stavu umocňovať u poškodeného jeho neprímeraným zaťažovaním v tom, aby v sieti opravovní zisťoval a hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, resp. s krátkou dobou opravy, prípadne zaťažovať poškodeného tým, aby počas opravy poškodeného motorového vozidla zisťoval aj alternatívy iného charakteru, t.j. pri vylúčení možnosti používania svojho vlastného motorového vozidla by tento stav (ne)mohol riešiť alternatívami inými, než zapožičaním náhradného motorového vozidla, napríklad používaním hromadnej dopravy. Takýmto prístupom by poškodený bol neprímerane a nedôvodne zaťažovaný, keďže už stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou ako poisťnou udalosťou je záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného. Poškodený nemožnosťou používania svojho motorového vozidla je paralyzovaný, a preto nie je možné spravodlivo pri uplatňovaní nevyhnutných a účelných nákladov spojených so zaplatením ceny za nájom zapožičaného motorového vozidla, dožadovať sa v súdnom spore ešte splnenia ďalších podmienok.

46. Dodáva sa, že pokiaľ dôjde k opraviteľnému poškodeniu motorového vozidla, má poškodený nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla až do doby, než bude môcť používať svoje vlastné vozidlo, t.j. do reparácie škody. Všeobecne platí, že každá škoda, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, by mala byť reparovaná tak, aby došlo k náhrade nutných a

účelne vynaložených nákladov v súvislosti s uvedenou škodou. Za nutne a účelne vynaložené náklady je možné považovať všetky náklady, ktoré boli vynaložené v obvyklej výške, za účelom takej reparácie vzniknutých škôd, ktorá vedie k tzv. navráteniu do pôvodného stavu. Zo zásad pre reparáciu škôd vyplýva, že pokiaľ je to možné, je potrebné protiprávny stav, ktorý v dôsledku škody vznikol, odstraňovať tak, aby poškodený pociťoval následky škôd čo najmenej. Dokiaľ nie je škodlivý následok reparovaný navrátením do pôvodného stavu, protiprávny stav trvá a všetky náklady, ktoré je v súvislosti s trvajúcim protiprávnym stavom nutné vynaložiť, je možné považovať za vynaložené účelne a v priamej súvislosti so vzniknutou škodou. Rozhodovacou praxou súdov je pomerne ustálený názor, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo len za podmienky, ak je jeho prenájom nevyhnutný, potrebný, ak z užívania svojho vlastného motorového vozidla bol vylúčený v dôsledku škodovej udalosti, a to poisťnej udalosti. Vo všeobecnosti sa zo strany krajského súdu uvádza, že pokiaľ poškodený v dôsledku poškodenia motorového vozidla stratil možnosť jeho ďalšieho využívania na bežný účel, osobnej prepravy, ako aj osobných vecí, tak nájom náhradného motorového vozidla je tou situáciou, ktorá reparuje stratu tejto možnosti.

47. K námietke, že súd prvej inštancie neskúmal nárok žalovaného na odpočet tzv. pevných nákladov, ani jeho výšku, tak odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 2703/2006 zo dňa 16.10.2008, ktorý vyjadril, že pri určovaní jej výšky škody nemožno zohľadňovať akékoľvek paušalizované odpočty, ale vždy sa vychádza z konkrétnej, skutočnej výšky škody. Skutočnou škodou je rozdiel medzi nákladmi na vypožičanie náhradného osobného automobilu a nákladmi, ktoré by poškodený, nebyť škodovej udalosti, vynaložil na prevádzku svojho automobilu; avšak vždy je potrebné vychádzať z konkrétnej situácie. V uvedenom rozhodnutí bola ďalej zdôraznená nutnosť tvrdenia a preukázania úspory konkrétnych ušetrovaných nákladov na vlastnom vozidle tvrdením, že „úspora nejakých konkrétnych nákladov na prevádzku vlastného automobilu za čas, za ktorý nemohol byť používaný, nebola tvrdená ani preukázaná“. Zároveň sa dodáva, že ak by aj bola vedená úvaha tým smerom, teda, že poškodený neopotrebovával svoje motorové vozidlo (auto), potom je potrebné prihliadnuť i k tomu, že predsa cena nájmu v sebe zahŕňa i opotrebenie tohto prenajatého vozidla, inými slovami čo poškodený potencionálne „ušetril“ malo premietnutie v cene prenájmu a zároveň k tomu, že motorové vozidlo poškodené pri dopravnej nehode a následne opravené má obvykle nižšiu hodnotu, než motorové vozidlo (auto) nepoškodené.

48. Na základe vyjadrených odvolacích dôvodov žalovaného krajský súd konštatuje, že ani jeden z nich nebol relevantný, preto rozsudok okresného súdu v spojení s uznesením v napadnutých výrokoch potvrdil ako vecne správne rozhodnutie. V zmysle námietok vyjadrených žalovaným v ním podanom odvolaní krajský súd nezistil okolnosti na zmenu rozsudku okresného súdu, ani na jeho zrušenie a vrátenie súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, preto vo vyvolanom odvolacom konaní bol rozsudok okresného súdu v spojení s uznesením potvrdený podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

49. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému voči žalovanému bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.